

Передмова

Минулої ночі безперервно падав весняний дощ, яким закінчилася зимова засуха. Я так зрадів дощу, що весь ранок гуляв садом. Від землі йшов духмяний аромат вологості, за яким я скучив за зиму, а на плакучій вербі та деревцях вишні почали пробиватися весняні бруньки. Мені здавалося, що я чую звуки нового життя, які проростають то тут, то там по всьому саду. Моя дружина вийшла за мною і стала збирати молоді пагони полину, які встигли пробитися крізь суху траву. Нічний дощ перетворив увесь світ на запашний весняний сад.

Хай що там відбувається у світі, та коли календар перегортаєш на березень, весна вже стоїть на порозі. Чим старшим я стаю, тим важливішим для мене є прихід весни після зими, який приносить з собою буяння квітів у природі. З року в рік Бог робить так, щоб розпускалися квіти і падав сніг. І я ставлю собі запитання: «Хто я такий?» — щоб, дивлячись на це все, пізнавати радість буття. Любов виринається з найглибших закутків мого серця, і мене переповнюють емоції. Розуміння того, що я безкоштовно отримав усе, що має таку велику цінність, зворушує мене до сліз. Протягом життя я багато разів облетів земну кулю, намагаючись встановити мир, та справжній мир я відчуваю саме тут, у цьому весняному саду. Бог подарував нам мир, але ми його десь загубили і тепер витрачаємо своє життя, шукаючи мир там, де його немає.

Щоб принести мир у цей світ, за життя я побував у найпростіших і найвіддаленіших місцях. В Африці я зустрічав матерів, котрі могли тільки безпорадно спостерігати, як їхні діти помирають від голоду. У Південній Америці я зустрічав батьків, які жили біля річки, повної риби, але не могли прогодувати свої сім'ї риболовлею. Я просто ділився з ними їжею, а вони натомість дарували мені свою любов. Сп'янілий від сили любові, я йшов садити насіння й обробляти ліси. Разом ми ловили рибу, щоб нагодувати голодних дітей, а дерева використовували для

будівництва шкіл. Я відчував щастя й тоді, коли комарі кусали все моє тіло під час нічної риболовлі. Навіть занурюючись по коліна в багнюку, я був щасливий, бо бачив, як тіні відчаю зникають з облич тих, хто мене оточує.

Прагнучи найшвидше встановити мир у світі, шукаючи найкоротший шлях до мирного світу, я докладав зусиль, аби надихнути людей на зміни в політиці та поглядах на життя. Однією зі складових зусиль, спрямованих на примирення комунізму й демократії, була моя зустріч з тодішнім лідером Радянського Союзу Михайлом Горбачовим. Також я зустрівся з тодішнім керівником Північної Кореї Кім Ір Сеном для серйозної дискусії заради встановлення миру на Корейському півострові. Я поїхав до Сполучених Штатів, що перебували в моральному занепаді, й зіграв роль пожежника, який прибуває на виклик, щоб знову пробудити пуританський дух. Я присвятив себе вирішенню різноманітних конфліктів у світі. І навіть розгул терору не зупинив мене, коли я працював над досягненням миру між мусульманами та юдеями. Завдяки моїм зусиллям тисячі людей зібралися на мітинги та марші миру заради об'єднання юдеїв, мусульман і християн. На жаль, цей конфлікт все ще триває.

Попри це, я вірю, що в Кореї незабаром настане епоха миру. Кожною клітиною свого тіла я відчуваю, що на Корейському півострові, сповненому нескінченних страждань і трагедії поділу, накопичилася потужна енергія, що ось-ось готова вибухнути. Подібно до того, як ніхто не може перешкодити приходу нової весни, жодна людська сила не здатна стати на заваді сходженню небесної удачі на Корейський півострів і поширенню її по всьому світу. Небесна удача повернеться до нас, тому корейці всі разом мають добре підготувати й душу, й тіло, щоб розвиватися відповідно до неї.

Одна лише згадка мого імені вже викликає занепокоєння у світі. Я ніколи не шукав грошей чи слави, натомість усе життя закликав тільки до миру. Проте світ присвоював мені різноманітні прізвиська, відвертався від мене і кидав у мене каміння. Багатьом не цікаво знати,

про що я кажу чи що я роблю. Вони лише виступають проти мене.

Мене несправедливо ув'язнювали шість разів — імперська Японія, Північна Корея Кім Ір Сена, уряд Південної Кореї Лі Син Мана і навіть Сполучені Штати. Часом мене били так сильно, що відривали шматки плоті. Але сьогодні моє серце зцілилося, і в ньому не залишилося навіть найменшої рани, адже вони швидко зникають, коли з'являється істинна любов. У присутності істинної любові безслідно зникають навіть вороги. Істинна любов живе у душі, яка постійно віддає і прагне віддавати знову і знову. Істинна любов — це любов, яка забуває, що вже віддавала, і продовжує віддавати знову. Усе життя я прожив сп'янілим від такої любові. Я не прагнув нічого, крім любові, і від щирого серця ділився нею з тими, хто перебував у злиднях. Часом цей шлях любові був настільки важким, що сльози просто текли з очей, а ноги підкошувалися. І навіть у такі моменти моя душа була сповнена любові до людства й відчувала щастя.

Ось і зараз я сповнений любові, яку все ще не зміг віддати іншим. Молячись, щоб ця любов стала річкою миру, котра, наситивши вражену посухою землю, розтечеться до краю землі, я передаю цю книгу світу. Останнім часом багато людей прагнуть більше дізнатися про мене. Заради тих, кому це цікаво, я озирнувся на своє життя і відверто записав спогади у цій книзі. Що ж стосується тих подій, які не вдалося включити сюди, то, сподіваюся, матиму іншу нагоду розповісти про них.

Я посилаю безмежну любов усім тим, хто вірив у мене, залишався зі мною і прожив зі мною своє життя, й особливо моїй дружині Хан Хак Джа, якій я глибоко вдячний за те, що вона пліч-о-пліч зі мною долала найскладніші вершини.

Насамкінець я хотів би висловити сердечну вдячність Пак Ин Джу, очільниці видавництва Кімйон Паблішерс, яка проявила неабияку щирість і посвяту у процесі підготовки публікації цієї книжки. Також я вдячний усім людям з видавництва, які допомогли відредагувати мої слова, щоб часто непростий їхній зміст став зрозумілим для читачів.

Мун Сон Мьон,

Чонпьон, Південна Корея, 1 березня 2009 року

Revision #1
Created 24 February 2024 17:57:53 by andres
Updated 24 February 2024 17:58:15 by andres